

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 13322648

§. 20. Historia de Sanguisugis feu de Vampyrismo in Sclavonia & c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

Cernite Parisii, quæ sint miracula,
nempe

Quæ sana exivit, mox redit
ægra domum!

Parisii, sectam contemnite, Pari-
sienses

Hic etenim sanus, qui fuit,
æger erit.

Sæc. XVIII.
A. C. 1731.

§. XX.

*Historia de Sanguisugis seu de Vampy-
rismo in Sclavonia. &c.*

Jam ab aliquot annis haud incertus
per orbem volabat rumor de Vam-
pyris seu Sanguisugis. Hos in variis
Regionibus extitisse, qui negaret, te-
merarius foret; id enim tristis expe-
rientia, juridica & frequens inquisitio,
necnon legitima comprobant exempla
& testimonia: qua autem virtute, &
an singulares, qui narrantur, effectus
inter Divinæ providentiæ, & naturæ
arcana, vel inter perturbatæ & cor-
ruptæ infirmorum phantasiæ, vel inter
populi nimis creduli commenta aut epi-
demici fanatici symptomata, vel dia-
boli illusiones sint reponendi, decidere,
præsumptuosum esset: sicut enim, in-
quit Plinius, *multa fieri non posse, prius-
quam facta sunt, judicantur, ita multa
quoque, quæ antiquitus facta, quia nos ea
non*

Sæc. XVIII. non vidimus, neque ratione assequimur, *is*
 A. C. 1731. *is esse, quæ fieri non potuerunt, judicamus.*

Quæ certe summa insipientia est. Historicus vero tutissima incedit in
 si suspenso suo judicio rem, prout cogitasse, Viri fide digni testantur, re-
 rat. Igitur Vampyrios dicunt illos ho-
 mines, qui post mortem jam aliquan-
 diu sepulti, e suis tumulis exurgunt,
 atque ex viventium corporibus sangui-
 nem sugere, eosque sensim trucidare, sic
 que trucidatos, vicissim in Vampyrios
 convertere creduntur, haud aliter ac
 canis rabidus venenum suum effundit
 in illum, quem momordit. Ejusmodi
 homines frequentiores erant in Scle-
 vonia, unde etiam nomen *Vampyri*
 quod Sclavonico idiomate sanguisugum
 significat, exortum est. Existimant
 nonnulli, jam in ipsis Strygibus, lamis,
 Magis, & veneficis Vampyriorum specie
 seu vestigium reperiri, eo quod veterum
 opinio fuisset, quod hujus generis ho-
 mines ex viventium corporibus sangui-
 nem sugerent, eosque trucidarent, de
 quibus Poeta sic cecinisse videtur:

Carpere dicuntur lactantia viscera
 rostris,

Et plenum poto sanguine guttur
 habent.

Verum hi, si tamen vel unquam
 existere, multum a Vampyriis hujus
 sæculi

sæculi differunt: Jam Anno 1693 in Sæc. XVIII.
Polonia & præcipue in Russia ejusmodi A. C. 1731.
Vampyrios fuisse grassatos, publicis li-
teris asserbatur. Hi pleno meridie
usque ad seram noctem comparebant,
& hominum imo quandoque etiam ani-
malium sanguinem tam furiose suge-
bant, ut ex eorum narribus, ore &
auribus sanguis copiosissime efflueret,
& tumba, in qua Vampyrii cadaver ja-
cuerat, in humano cruore natate vi-
deretur. Noctu etiam hi Vampyrii mo-
lestabant homines præsertim eorum
affines & cognatos, quos arcto com-
plexu stringentes, exsucto sanguine
extenuarunt, ac tandem interemerunt.
Jam tum remedii loco vel Vampyrio-
rum corda pugione transfossa, vel ca-
put a trunco abscissum est. De his
tamen Vampyriis haud constat, eos,
qui ab his vexati fuere, in Vampyrios
postea degenerasse. Recentiora autem
de his firmiter comprobata exempla
ad hunc annum suppeditat Hungaria,
Sclavonia, & Servia Turcica. Et qui-
dam Madraygæ Hungariæ oppido qui-
dam ex Heyduquis seu Heydonibus,
nomine Arnoldus Paul Anno 1728. a
quodam Vampyrio sæpius graviterque
vexatus, mortis periculum hoc (ut
fertur) remedio evasit, corpus nempe
suum hujus Vampyrii sanguine fricabat

✠

Saec. XVIII.
A. C. 1731.

& de pulvere sepulcri, in quo hic Vampyrus jacuit, comedebat: Sic mortem eluctatus, uno post anno obiit, sed ipse Vampyrismo infectus, multos alios fugendo infestavit, eisque mortem conscivit. Ne ergo oppidum adhuc plerumque cæde fœdaretur, Arnoldi sepulchrum quadragesimo post ejus obitum die apertum est, cumque ejus cadaver omnia Vampyrii signa præferret, in medio tum usitato ipsius cor transverberatum est, quo facto mortuus, acsi adhuc viveret, horrendum edidit clamorem.

Hoc item Anno 1731. septendecim diversi sexus & ætatis homines intra trimestre Vampyrismi crudelitas morte sustulit. Hujus stragis Auctorem nulli credebant juvenem Heydorn nomine Milonem, alii vero culpam concejere in Arnoldum Paul jam ante quatuordecim annos demortuum ac in cinerem redactum; de illo referebant, quod non modo quatuor homines, quorum corpora unacum Arnoldi cadavere fuerunt combusta, sed etiam animalia fugenda interemerit, omnesque, qui horum animalium carnes comedissent, pariter in Vampyrios fuerint transformati. Hujus rei novitas universum Orbem summa admiratione defixum tenebat. Exquirebantur consilia omnium serena

Sæc. XVIII.
A. C. 1731.

Germaniæ Universitatum & Aca-
 miarum; tota insuper rei series Romam
 ab Episcopis & Parochis ad summum
 Pontificem perscribitur, sed nullum de-
 super obtinetur responsum: Interim
 Comes de Cabreris a supremis Belli-
 ducibus deputatur, ut in rei veritatem
 sedulo inquirat: ad ipsius testimonium
 frequens eaque legitima a Viris fide
 dignissimis instituitur inquisitio, & qui-
 dem ipsemet Carolus VI. Imperator Ca-
 rolo Alexandro Wirtenbergico Duci,
 tum Serviæ Governatori negotium
 dedit, ut per quosdam probatæ fidei
 Deputatos exacte in rei veritatem in-
 dagaret, & hausta factorum notitia
 desuper referret. Dux igitur ex Civili
 ac militari Ordine quamplurimos in-
 culpatæ vitæ Viros morum integritate,
 & prudentia spectatos, Philosophicis
 disciplinis probe instructos, partium
 studio alienos, ac diuturna rerum ex-
 perientia probatos selegit, eosque ad
 veritatis proferendæ Religionem jure-
 jurando adegit. Hi ergo una omnes
 supremo Regni Auditore, quodam Lo-
 cumtenente, & viginti quatuor militi-
 bus stipati Albam Græcam veniunt, &
 ad illud contendunt oppidum, in quo
 famosus quidam Vampyrus inter suos
 affines ingentem stragem edidisse atque
 præter Fratrem suum jamjam tres Ne-
 Hist. Eccles. Tom. LXXIII. Ll potes

Sæc. XVIII.
A. C. 1731.

pue L. B. de Beloz olim Wirtenbergicæ Legionis Tribunus ac Castrorum Præfectus, tunc vero in Legione Baronis de la Trenck primus pyrobolarie Centurie Ductor, qui ocularis omnium testis erat. Haud absimilis facti testimonium Kisolouæ, oppido Heidonum in Hungaria reddidere Battuerus ejusdem Legionis Wirtenbergicæ Locumtenens, & Flickstenger primarius Fürstenbergensis Legionis Chirurgus præter tres alios Chirurcos, & Gouschitzium Stallachensem Tribunum, qui omnes exeunte Mense Januario suas inquisitiones servato juris ordine factas, & fide dignissimorum testimonio firmatas Viennam ad Consilium bellicum transmisere. Roussatus quoque his aliisque pluribus ejusmodi factis exacte recensitis, subjungit, „nil minus „(Deo sint laudes) quam creduli sumus, & fateri cogimur, quod omnia „scientiæ physicæ arcana ad explicanda „hæc facta non sufficiant, certe fidem „nostram denegare haud possumus hisce „factis, cum eorum veritas juridico tot „hominum probitate insignium testimonio comprobata sit. „

Tristior adhuc tragœdia hoc anno in eodem oppido Kisoloua agebatur: Petrus enim Plogojowitz, ibidem mortuus decem post sepulturam septimanis

Sæc. XVIII. nis novem ^{et} ætatis hominibus
 A. C. 1731. in somno compa^{nt} & supinum se fe
 per eorum corpora projiciens, tam
 arcte illos compressit, ut inter ejus com-
 plexus pro mortuis collaberentur. Hi
 omnes priusquam vita excederent
 uno ore testabantur, se hanc viole-
 tiam a Petro passos fuisse, ipsa etiam
 defuncti Vidua declarabat, quod ejus
 maritus post mortem suam reversus,
 ab eadem sua calceamenta petierit,
 ipsa vero incredibili terrore percussa,
 ex oppido ad alium locum secesserat.
 Fama hujus rei divulgata Gradiscam
 tractus in Sclavonia Præfectus unam
 loci Parocho in rei veritatem, Belgre-
 diensis Curia jussu, indagavit, ac in-
 spectione facta testatus est, se in hujus
 Viri cadavere cuncta Vampyrismi signa
 prehendisse, illud nullum exhalantem
 foetorem sed, exceptis naribus ali-
 quantulum corrasis, totum corpus in-
 tegrum fuisse, barbam & capillos
 necnon antiquis unguibus decisis novis
 ac pelle pristina defluente albicantes
 succrevisse, cetera faciem, manus
 pedes, totumque corpus ita rite com-
 positum fuisse, acsi adhuc viveret, in
 ore tamen liquidum recentemque ha-
 buisse sanguinem: Ex his igitur signis
 juxta persuasionem illius gentis Petrus
 pro vero Vampyrismo habebatur pro-
 palo

Sæc. XVIII.
A C. 1731.

palo per cor & corpus in fixo imposi-
tus in rogo comburetur. Hæc ita se
deprehendisse Prælectus & Parochus
ad Belgradiensem Curiam perscribere.
Plura ejusmodi facta, quibus veritatis
fides per legitimam auctoritatem, &
concordem, constantemque testium
assertionem sæpius facta est, tanquam
non facta negare, temerarium foret,
sed quid de eorum causis, effectibus,
& remediis opponi solitis? Jam anno
1693. die nona Januarii ex Polonia
ejusmodi casus Parisinæ Facultati pro-
ponebatur de quadam puella, quam
phantasma Matris suæ jam pridem de-
mortuæ effigiem repræsentans tam
crudeliter torquebat, ut macie & do-
lore confecta supremum obiisset diem,
nisi aperto Matris sepulchro caput ca-
daveri amputatum, & cor, ex quo in-
gens sanguinis copia effluxit, fuisset
apertum: Ad hunc igitur casum Sor-
bonæ Doctores hoc tulere judicium:
„Nos infra scripti censemus, tam hos,
„qui faciunt has executiones, quam
„illos, qui petunt visitari sepulchra ad
„eum finem, peccare gravissime, &
„quod confessarii debeant admonere
„similes personas, & explicare eis ma-
„lum, quod faciunt in his occasionibus,
„& eis denegare absolutionem, si per-
„severent in perversa hac praxi: hoc
L 1 3 fun-

Sæc. XVIII. „fundatur in duabus rationibus, cum
 A. C. 1731. „desumitur ex honore debito corporibus

„defunctorum: alia ex facto particulari, de quo agitur. „

„Primo magnus semper delatus est honor & respectus corporibus defunctorum, ita ut religioni ducatur esse semper haberi in honore, & velle, ut sepulchra eorum sint inviolabilia. *Cod. de sepulchro violato lib. 9. t. 19.* „assignatur pœna contra violatores sanctitatis sepulchrorum, dicitque esse esse Sacrilegos & procedendum esse contra illos ut tales, quando audent invertere & asportare aliquid ex monumentis ubi corpora fidelium requiescunt. *Pergit audacia (sunt verba Codicis) ad busta defunctorum & ageres consecratos: cum & lapidem hinc movere, & terram evertere, & cessum evellere proximum sacrilegio majores neque semper habuerint. Quibus primo consules ne in piaculum incidat contaminatio religio defunctorum, hoc fieri prohibent pœna sacrilegii cohibentes. Major est audacia & secundum vim Legis reus, meretur majorem pœnam quando visitantur sepulchra, non ad illa destruenda, vel ad auferendum aliquid quod ornamentum, sed ad amputandum caput defunctorum jacentium in illo sepulchro. „*

„In jure Canonico, qui amputant Sæc. XVIII.
„partem unam vel plures corporis de- A. C. 1731.
„functi, sunt excommunicati ipso facto;
„& Papa Bonifacius VIII. qui fecite
„hanc legem *ac detestanda extrav. de se-*
„*pult. vult, ut absolutio ejus sit refer-*
„*vata, sanctæ Sedi Apostolicæ, dicit*
„esse impietatem & crudelitatem sic
„tractare corpora defunctorum. *De-*
„*functorum corpora sic impie ac crudeliter*
„*non tractentur.*

„Verum est quod hoc capitulum loqua-
„tur de iis, qui in frustra concidunt cor-
„pora defunctorum extra Patriam, ut
„facilius ea transferantur; certum
„quoque est quod casus propositus non
„habeat prætextum tam favorabilem,
„& consequenter mereatur, ut cum
„majori justitia condemnetur; & certe
„hujus Canonis motivum non est aliud
„quam hoc: ratio generalis quod oportet
„respectum deferre corporibus de-
„functorum. Et Glossa sic nos docet:
Catholica fidei humana natura est erube-
scenda, & ideo etiam post mortem corpus
humanum non recipit æstimationem.

„In authentico *ut defuncti, tit. 15.*
collat. 5. sic erat prius his verbis: *qui*
enim hominis naturam non erubescit, dignus
est & pecuniis, & gloria & aliis omnibus
condemnari. Dicitur de illis qui mortuo
„injuriam inferunt: Possunt videri supra
LI 4 „ean-

Sæc. XVIII. „ eandem materiam plures alii Cano-
 A. C. 1731. „ nes, quos refert Antoni. *3tia part.*
lib. 35. tit. 12. & in Canon. *primi. b.*
tit. 4. lib. 7.

„ Secundo finis intentus in his vi-
 „ sitationibus sepulchrorum cum ex-
 „ cutione reddit causam pejorem, quæ
 „ ut fertur, hoc fit ad vitandam ven-
 „ tionem Dæmonis, & recuperandam
 „ sanitatem, manducatur panis cum
 „ illo sanguine factus, qui defluit ex
 „ cadaveribus, vel dum amputatur ca-
 „ put defuncto in sepulchro jacenti.
 „ Unde ratio præsumendi est, quod hoc
 „ fiat per pactum cum Dæmone, &
 „ unum maleficium expellatur alio, quia
 „ ille panis sanguine mixtus, sicut o-
 „ tiam amputatio capitis naturaliter
 „ non possunt restituere sanitatem pe-
 „ sonæ morti proximæ, & expellere
 „ Dæmonem eam vexantem. Non
 „ potest etiam dici, quod tunc fiat a
 „ Deo miraculum. Sola narratio e-
 „ rum, quæ facta sunt Matri hujus Pub-
 „ læ, de qua agitur, satis ostendit,
 „ quod Deus non inspiraverit hunc mo-
 „ dum, neque virtutem aliquam super-
 „ naturalem alligaverit tali modo ad
 „ procurandam prædictæ filiæ sanita-
 „ tem. Supponendum est ergo, effecti-
 „ citum pactum cum Dæmone, & dis-
 „ cendum est, quod Dæmon impleat

„recedat ad præsentiam talis a se in-
 „spirati maleficii. „

Sæc. XVIII.
 A. C. 1731.

„Gerson in opusculo quodam facto
 „contra doctrinam cujusdam Medici
 „de Montpellier dicit, quod Facultas
 „Parisiensis sic argumentata Sess. 4.
 „propositio: *omnis observatio, cujus ef-*
 „*fectus expectatur aliter quam per rationem*
 „*naturalem, aut per divinum miraculum, de-*
 „*bet rationabiliter reprobari. Et de pacto*
 „*Dæmonum expresso vel occulto vehementer*
 „*haberi suspecta.* Sic determinavit sacra
 „Theologiæ Facultas Universitatis Pa-
 „risinæ. „

„Hæc cum ita sint, non licet unum
 „maleficium pellere alio. S. Thomas
 „in 4. dist. 34. art. 3. & Decretum Fa-
 „cultatis Parisiensis, quod refert in fine
 „operum suorum Magister Sententiarum
 „art. 6. quod licitum sit aut etiam per-
 „mittendum maleficia maleficiis expel-
 „lere. *Error*, unde duæ sunt sequelæ:
 „& damnandam esse hanc praxim, cum
 „sit ab utroque jure rejecta, & etiam
 „lege Divina, quæ dicit, non esse fa-
 „cienda mala, ut eveniant bona. Se-
 „cundo quod si facto piorum & peri-
 „torum Medicorum consilio non possit
 „ostendi aliqua causa naturalis hujus
 „effectus, neque juvari & sanari ali-
 „quo remedio naturali, relinquenda sunt
 „omnia Providentiæ Divinæ; melius
 „est

Sæc. XVIII. „ est enim hæc mala pati cum patien-
 A. C. 1731. „ tia, & etiam exponere se morti, quam
 „ offendere Deum. In hac occasione
 „ posset haberi recursus ad alia media
 „ ad defendendum se ab hac vexatione
 „ Diaboli; & hæc sunt notata in capite
 „ si per Sortiarias. 33. q. 2. si per Sortiarias
 „ atque maleficas occulto sed nunquam impio
 „ Dei judicio permittente, & Diabolo pre-
 „ parante, &c. Hortandi sunt quibus
 „ ista eveniunt, ut corde contrito &
 „ spiritu humiliato, Deo & Sacerdoti
 „ de omnibus peccatis suis puram Con-
 „ fessionem faciant, & profusis lacry-
 „ mis, & largioribus eleemosynis, &
 „ orationibus & jejuniis Domino satisfaciant
 „ faciant, & per Exorcismos ac cætera
 „ Ecclesiasticæ medicinæ munia, Misericordie
 „ nistri Ecclesiæ tales quantum Dominus
 „ annuerit, sanari procurent. Hæc
 „ quoque est mens Bartholomæi de
 „ Spina Magistri quondam sacri Palatii
 „ in Tract. de Strigibus c. 33. qui enim
 „ hujusmodi maleficiis & in aliis co-
 „ rrandis observarent ea, quæ docet
 „ put, si per Sortiarias 33. q. 2. facile
 „ per misericordiam Dei curarentur.

Deliberatum in Sorbona 1693.

G. FROMAGEAU.

C. DE PRECELLES

THOMAS DURIERAZ.

Alia

Alii Sorbonæ Doctores afferebant, Sæc. XVIII.
 consuetum Vampyrismi martyrium a A. C. 1731.
 Dæmone fuisse inventum atque edo-
 ctum, atque ex se nullam habere ad

minuendam vel tollendam vexationem
 efficaciam aut virtutem, sed in illis,
 qui tale remedium adhibent, saltem
 tacitum cum dæmone pactum supponi.

Hi vero, qui abstrusa quæque ad
 Philosophiæ bilancem dimetiri solent,
 mali, quod Vampyrismum vocant,
 originem & effectus in causis mere
 naturalibus reperisse existimant, melius
 forte probantes, quod res ita fieri po-
 tuerit, quam quod ita facta sit. Ut
 ergo Vampyrifi prodigia explicent,
 observant, pauperes istos homines
 præcipue in Sclavonia & Servia crudi-
 bus oppido cibus & pane ex avena, &
 arborum corticibus cocto vesci, inde au-
 tem sanguinem condensari, pectoris op-
 pressionem fieri, & in phantasia vel per
 melancoltiam, vel superstitionem & per
 præjudicia corrupta, funestas & tetbras
 ideas nasci ipsa quoque experientia esse
 compertum, ejusmodi homines sibi
 persuadere, ac si nunc strangularentur,
 nunc ab incubo spiritu opprimerentur,
 & si forte aliqua mulier hoc malo af-
 fecta juxta corruptam phantasiæ re-
 præsentationem sibi defunctum appa-
 ruisse, atque ex ejus corpore sangui-
 nem

Sæc. XVIII.

A. C. 1731

nem fuisse, vicinis affirmaverit, hæc sane mirum, si postmodum se eadem passos fuisse credant alii melancholici, qui tota die metu, ne & ipsi a tali sortitu opprimantur, agitati, ex hac imaginatione tam violentam sanguinis revolutionem sibi caussent, ut magis confecti sensim moriantur: non raro enim quosdam vel ex nimio terrore vel lætitia subita morte corruisse. En iam ipsos physicam causam Vampyrismi tam activi, quam passivi!

Eadem facilitate ceteros virosque sane Vampyrismi effectus explicat. Corporum enim integritatem attrahunt virtuti terræ, in qua existimant Vampyrum jacuere, terra enim ajunt illi, variis oleosis & bituminosis particulis, diversisque salis præcipue salinis nitro gravidata non modo corpora a putredine præservandi, sed & sanguinem fluidum & rubro colore tinctum reddendi vim habet, nec insolitum est quod & in defunctorum corporibus sanguis tam vehementem exercent fermentationem, ut ruptis venis per nares, os & aures tota vi erumpat: præsertim si particulæ nitrosæ ac sulphureæ radiis solaribus calefactæ sese in corpora recens sepulta insinuant; tunc enim sanguis rarefit, fermentat, solvitur & fluidus redditur. Aliunde etiam terra

terra in cæmeteriis aptior est ad pro-
 ducendum sal volatile, & oleosum, Sæc. XVIII.
A. C. 1731.
 quod vitriolico acido mixtum proge-
 nerat sensim in ipsa defuncti tumba
 salnitrum: Denique addunt, in Regno
 naturæ non adeo insolitum esse, quod
 in pluribus hominum cadaveribus, in
 quibus ingens humiditatis copia reman-
 sit, præcipue in partibus, quæ spiri-
 tus vitales non expetunt, uti sunt barba,
 ungues & capilli, aliquod incremen-
 tum sæpius deprehendatur. Ceterum
 hæc exactius discutere, & ad limam
 Philosophiæ revocare, Historici non
 est.

Haud tamen inutile erit, his om-
 nibus subjungere ea, quæ longe doctis-
 simus ac celeberrimus Pontifex Bene-
 dictus XIV. Lib. IV. de Beatif. Part. I.
 c. 21. n. 4. de Vampyris differit. „Quic-
 „quid, scribit ipse, de hisce Vampyris
 „narratur, narratur non tantum uti
 „verum, sed etiam uti confirmatum
 „fide publica Magistratum. At, ut
 „cumque sit de repertis Cadaveribus
 „incorruptis, utcumque de sanguine
 „ab illis profluente, utcumque de in-
 „cremento unguium, & capillorum,
 „utcumque de Vampyris capite trun-
 „catis, eorum corporibus combu-
 „stis, & in aquam dispersis; quorum
 om-

Sæc. XVIII. „ omnium fides fit penes eos, qui test
A. C. 1731. „ monium reddiderunt; vis stat in me
 „ tuorum resurrectione, & actis eorum
 „ quæ certe hucusque probata non sunt
 „ quin potius a viris emunctæ mens
 „ habita sunt, & habentur tamquam
 „ deceptæ phantasie figmenta. Quæ
 „ Scriptor eruditus hebdomadæ 18. pag.
 „ 139. ait: Quod vero ad fidem attinet
 „ tium attinet, de ea nequaquam est dubitandum,
 „ neque magis, quin revera ejusmodi
 „ Cadavera invenerint, non vero ea ipso
 „ Cadavera noctu e tumulis suis surgant, alio
 „ que sanguinis exsugendi ergo incantent.
 „ Hanc ob causam mihi dubium manet; quæ
 „ omnia, quæ traduntur, ex eorum relationibus
 „ habentur, qui a talibus Manibus affecti
 „ sunt, neque ex eorum assertis satis constat
 „ utrum vera Cadavera, seu defunctorum
 „ corpora viderint, an potius spectra & phan-
 „ tasmata ipsis apparuerint. Ipsorum quædam
 „ rem vidisse personam inde patet, quia eorundem
 „ nominare atque depingere solent, eademque
 „ ipsa in Sepulchro deprehensa sunt. Hoc
 „ modo, quem species facti affirmat, non
 „ vero hæc ipsa singularis persona, hæc
 „ anima cum corpore suo unita visa sunt,
 „ valde dubito. Et concordant Scriptores
 „ hebdomadæ 24. pag. 191. & hebdomadæ
 „ 28. pag. 219. qui Vampyrorum
 „ resurrectionem, & actiones illis im-

„pictas meris accensent imaginationibus, metui, atque terrori.,”

Sæc. XVIII.
A. C. 1731.

§. XXI.

*Historia de emigratione Rusticorum
Salisburgensium.*

Haud infimum in Historia Ecclesiastica locum sibi vendicat apostasia atque emigratio Salisburgensium Rusticorum: Hanc autem ab alto repetere, haud incongruum erit.

Hi ergo primum Rebellionis suæ tyrocinium posuere Anno 1525. quo Alpestres correptis armis in Archiepiscopum legitimum Dominum suum necnon in Clerum ac Nobiles sævire cæperunt, & Metropoli occupata & circum regione vastata Archiepiscopum ipsum in arce per trimestre obsessum tenuerunt, jactato novi Evangelii defendendi obtentu; cum enim Sacerdos quidam Matthæus nomine, qui Lutheri dogmata pro concione spargebat, Archiepiscopi jussu caperetur, & rebellis Stöckl capite plecteretur, inde rustici Stiriensibus Lutheranis adjuti foedæ tempestatis ansam arripuerunt, suo exemplo